

om der er nogen af de tre ordførere, der så ville afvise dem.

Jeg er meget vel klar over, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at der er forskel på undervisning og børnepasning, men jeg tror, at vi her, som tiden går, er nødt til at erkende, at der er brug for at se på det her med nye briller. Jeg er overhovedet ikke uenig i, at det selvfølgelig er forældrenes ansvar at sørge for, at børnene bliver passet og får en opdragelse. Jeg mener bare ikke, at dette forslag på nogen måde fratager forældrene den mulighed. Jeg mener tværtimod, at det udvider mulighederne for mange forældre.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Erik Larsen var lige hurtig nok til at konkludere, at hele denne debat handlede om, at de, der var for forslaget, havde den holdning, at forældrene skulle have lov til at passe deres egne børn, og at de, der stemte imod forslaget, var af den opfattelse, at det var det offentlige, der skulle passe børnene. Den konklusion er Fremskridtspartiet ikke med på.

Tværtimod gav jeg klart udtryk for, at det er vores opfattelse, at vi bør styrke børnefamilierne. Vi bør styrke, at børnefamilierne kan vælge, om de selv vil passe deres børn eller lade andre gøre det, og i givet fald, om det så skal være i en offentlig eller en privat institution, og at der bør være en mangfoldighed af valgmuligheder. Det er det, Fremskridtspartiet ønsker, og vejen til, at man får den valgfrihed, er markante skattelettelser, så familierne har råd til at vælge, hvilken livsstil og familiestil de vil have.

Vejen til det mål er ikke, at man udbetaler endnu flere tilskud, der betyder, at der skal betales endnu mere i skat, så familierne bliver endnu mere låst fast i, at de lever i et samfund, hvor man er tvunget til at tage de tilbud, som det offentlige giver, for ellers får man intet, og man har ikke selv økonomisk mulighed for at definere sin egen dagligdag. Jeg synes, det er synd, at Venstre har overset det væsentlige argument, og havde Venstre forholdt sig til det, var dette forslag aldrig kommet på bordet.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne beklage over for hr. Tom Behnke, at jeg kom til at drage så hurtig en konklusion; det var ikke tilsigtet.

Jeg nævnte de tre øvrige ordførere, som har talt imod forslaget, og dér tror jeg min konklusion ramte rigtigt, men selvfølgelig er der andre her i salen, som i dag har sagt nej til Venstres forslag, men som i princippet ikke er uenige med de holdninger, der ligger bag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.49

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 224: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og statskatteloven. (Ligestilling mellem offentligt og privat ansatte ved udbetaling af skattefrie godtgørelser).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 26/3 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fremskridtspartiet foreslår, at bestemmelserne i statskattelovens § 5, litra d, og i ligningslovens

§ 9, stk. 8 og 9, ophæves med virkning fra 1. januar 1997. Bestemmelserne indeholder regler om skattefri udbetaling af dagpenge og rejsegodtgørelse under udførelse af offentlige hverv, der gør det nødvendigt for den pågældende at opholde sig uden for hjemstedskommunen.

En vedtagelse af lovforslaget medfører, at både offentligt og privat ansatte bliver omfattet af de regler, der fastsættes af Ligningsrådet efter ligningslovens § 9, stk. 5. Disse regler er senest bekendtgjort i Told og Skats cirkulære nr. 19 af 31. december 1995.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har Ligningsrådet i det nævnte cirkulære ophævet nogle særregler for en række erhvervsgrupper – langturschauffører, handelsrejsende m.fl. – med virkning fra 1. januar 1997.

Forslaget er bl.a. begrundet med, at en vedtagelse vil medføre, at de pågældende erhvervsgrupper kan opnå en afklaring af deres økonomiske situation allerede inden Folketingets sommerferie. Dette er imidlertid ikke korrekt. En vedtagelse af forslaget medfører ingen yderligere afklaring af den økonomiske situation for de pågældende.

Skatteministeriet har iværksat et udredningsarbejde, som skal danne grundlag for en politisk stillingtagen, både til ligestillingsproblemet og til problemerne for de særlige erhvervsgrupper. Resultatet af dette arbejde vil først foreligge i begyndelsen af næste samling, kan jeg sige.

Det foreliggende lovforslag vedrører altså kun en del af problematikken i forbindelse med udbetaling af skattefri rejse- og befodringsgodtgørelse, og det er fremsat, inden der er tilvejebragt materiale til en samlet belysning af konsekvenserne for de forskellige erhvervsgrupper.

På det grundlag kan regeringen derfor ikke støtte lovforslaget på nuværende tidspunkt, men vil tilstræbe en samlet politisk løsning i næste samling, som jeg sagde før.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Jes Lunde får efter aftale ordet som første ordfører.

Jes Lunde (SF):

Tak til ordførerne, fordi jeg måtte have lov til at springe over i rækken, så jeg kan nå endnu et møde.

SF er tilhænger af en stram linje over for skattefri godtgørelser. Vi er nødt til hele tiden at holde øje med risikoen for, at arbejdsgivere

giver skjulte lønforhøjelser i form af skattefri goder. Den risiko er jo åbenlys i virksomhederne, fordi der både på virksomhedsside, på arbejdsgiverside og på lønmodtagerside ganske enkelt er en fordel ved en gang imellem at smugle en del af lønudgiften uden om skattebetalingen.

Omvendt har det ikke nogen mening for offentlige lønforhandlere at give skattefri tilskud, fordi det offentlige så selv mister skatteindtægter i helt det samme omfang. Alligevel er det klart, at der skal være en rimelig sammenhæng mellem vilkårene for privat og offentligt ansatte, og derfor er vi i SF meget tilfredse med, at skatteministeren vil undersøge dette område og sørge for, at der bliver en rimelig parallelitet. Det arbejde er vi så til gengæld indstillet på at afvente, og derfor afviser vi det lovforslag, der ligger her i dag.

Jens Peter Vernersen (S):

Med lovforslaget ønsker Fremskridtspartiet at ophæve § 9, stk. 8 og 9, i ligningsloven samt § 5, litra d, i statsskatteloven. Disse bestemmelser giver mulighed for at udbetale dagpenge og rejsegodtgørelse under udførelse af offentlige hverv, der gør det nødvendigt at tage ophold uden for hjemstedskommunen.

Lovforslaget fremsættes med baggrund i, at Ligningsrådet har ophævet særreglerne for udbetaling af skattefri godtgørelse for bestemte erhvervsgrupper, og den ophævelse træder i kraft 1. januar 1997. Formålet med lovforslaget er åbenbart, at de erhvervsgrupper, der har været omfattet af særreglerne, skal kende deres rettigheder inden sommerferien, samt at offentligt og privat ansatte skal have samme skattefri godtgørelse efter samme højeste fællesnævner.

En vedtagelse af Fremskridtspartiets lovforslag afklarer imidlertid ikke den økonomiske situation for de erhvervsgrupper, der hidtil har haft særregler, hvorfor vi ikke kan støtte det fremsatte forslag. I Socialdemokratiet er vi indstillet på at afvente det udredningsarbejde, der er igangsat af skatteministeren for at løse problemerne om skattefri godtgørelse.

Svend Aage Jensby (V):

Den beslutning, Ligningsrådet har truffet, har jo hjemmel, og beslutningen må tages til efterretning, men jeg må jo nok sige, at i Venstre er vi ikke helt forstående over for, at disse handelsrejsende, chauffører, piloter og stewardesser skal have deres fradragsmuligheder beskåret,

således som der nu lægges op til fra Ligningsrådets side. Mange i de persongrupper, vi taler om her, har – for nu at bruge et godt jysk udtryk – et rigtig træls job, og jeg mener i virkeligheden ikke, at den måde, man har håndteret deres skattemæssige forhold på hidtil, har kunnet give anledning til nogen kritik.

Men nu har skatteministeren altså forklaret, at der vil blive iværksat et udredningsarbejde, og det er fremhævet – og det er jeg enig i – at en gennemførelse af forslaget, som det foreligger fra forslagsstillernes side, ikke vil give den afklaring, som de mange personer, der er omhandlet i persongrupperne her, har krav på og efterlyser. Vi håber, at vi kan nå til en samlet politisk løsning, når skatteministerens udredningsarbejde er færdigt. Men jeg vil sige til skatteministeren, at i mit parti er vi altså meget indstillet på at gå vidt i retning af at give de persongrupper, vi snakker om her, en gunstig stilling.

Hvis vi laver for firkantede regler og stiller en masse dokumentationskrav, ved alle, der kender lidt til det her, at vi vil få en masse fusk, som ikke er til at kontrollere. Lad os give disse mennesker nogle acceptable regler, som ikke vil give en masse administration. Det ser vi altså frem til, og det følger jo dermed af det, jeg her har sagt, at Venstre ikke kan støtte lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er på høje tid, vi nu får mulighed for at få ordnet de urimelige forhold, som der vitterlig er på det her område, og som nu er til debat. Jeg har selv som medlem af forskellige udvalg fået adskillige henvendelser fra folk, der med rette føler sig uretfærdigt behandlet.

Lad mig nævne et konkret eksempel, som jeg har fået kendskab til via mit medlemskab af Trafikudvalget:

Hos DSB kan man få kørepenge, som ikke er skattepligtige, hvis man altså er så heldig at tilhøre det kørende personale ved jernbanerne. Derimod bliver ansatte ved privatbanerne, altså under akkurat samme forhold, beskattet af beløbet. Det er urimeligt og uholdbart.

Der skal selvfølgelig være ens beskatningsvilkår for lokomotivførere, uanset hvor de arbejder, og det er da underligt, at der kan være sådan en skævstilling under en skatteminister, der praler af, at han vil indføre såkaldt neutralitet i systemet.

Derfor ønsker Det Konservative Folkeparti at indføre en bestemmelse om, at skattereglerne for udbetaling af skattefrie godtgørelser til

offentligt og privat ansatte for fremtiden bliver ens. Og som det nævnes i lovforslagets bemærkninger, må dette naturligvis ske efter den højeste fællesnævner de to grupper imellem.

Vi henstiller til, at man under udvalgsbehandlingen kigger nærmere på de mere praktiske problemer, der kan være, nemlig om der skal fastsættes en eventuel højstesats, og på Ligningsrådets rolle. Men det er små detaljer.

Som sagt kan vi fra konservativ side støtte lovforslaget, som det foreligger.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil ikke sige, at det er problematisk, men det er i hvert fald interessant, når Ligningsrådet træffer nogle afgørelser, som gælder en ganske bestemt gruppe af skatteydere, og man derefter opdager, at der så bliver problemer for tilgrænsende grupper og for andre grupper og for andre grupper igen, og at der bliver uligheder, hvor der før var ligheder, og omvendt, og det er et problem, som vi selvfølgelig bliver nødt til at løse her i Folketinget. Og at Ligningsrådet har truffet en sådan afgørelse vedrørende visse grupper af privat ansatte, betyder selvfølgelig, at der er skabt et problem, som vi skal kigge på herinde.

Fra radikal side kan vi kun sige, at vi er interesserede i at finde en løsning, der er så retfærdig og rimelig som muligt, og at vi afventer skatteministerens udredningsarbejde og vil være konstruktive medspillere, når et eventuelt forslag skal gennemføres. Og jeg vil sige, at jeg både taler på Det Radikale Venstres og på Centrum-Demokraternes vegne.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er i almindelighed betænkelig ved ordninger med skattefrie godtgørelser, og vi kan se eksempler på, at denne ordning er blevet misbrugt til at give folk en ganske lav løn.

Vi er også enige i det, der er sagt af andre, at man går ind for en ens behandling af de forskellige grupper, og vi er derfor tilfredse med, at det kan noteres, at skatteministeren har lovet en udredning, som vi får efter sommerferien, og den kan vi godt vente på at se, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg bliver nok nødt til at spørge skatteministeren om noget:

Hvis jeg forstod skatteministerens kommentarer til det her forslag, så erkender skatteministeren, at der er nogle problemer a la dem, der står i forslaget. Nu ved jeg ikke, om de bliver løst ved hjælp af det her forslag, eller det kommer til at ske i et andet; bare de problemer bliver løst, for hvis det virkelig er tilfældet, synes jeg jo nok, at det ikke kan være rigtigt, at forskellige befolkningsgrupper bliver behandlet forskelligt i et godt dansk samfund, og sådan læser jeg forslaget. Og hvis det er rigtigt, må det være op til landets skatteminister at sørge for, at der sker en ligestilling af befolkningsgrupperne.

Så umiddelbart er vi positive over for de ting, der står i forslaget. Men hvis det er noget, skatteministeren gennem bekendtgørelser eller via nogle af de bemyndigelser, som ministrene i dette land efterhånden har fået, kan ordne administrativt eller på anden vis, synes jeg, ministeren skulle gå i tænkeboks sammen med sine embedsmænd og se at få rettet op på de her problemer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Niels Højland.

Niels Højland (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører i denne sag, hr. Kim Behnke, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne fremføre vores synspunkter vedrørende dette lovforslag.

Først vil jeg da sige tak for debatten og i særdeleshed til skatteministeren, for jeg kan forstå, at man også i Skatteministeriet kan forstå, at der er nogle problemer her, og at der er problemer, vil man jo komme til at se.

Det er i hvert fald positivt, at vi i løbet af et halvt års tid måske kan få løst op for det her, for det er helt urimeligt, ikke bare, at der her er nogle, der bliver behandlet forskelligt inden for rigets grænser, men også, at der er tilsvarende grupper inden for EU, som vi skal konkurrere med, der har bedre forhold at arbejde under, end danske chauffører har – for at sige det lige ud – for det gør det måske også svært for de eksportvognmandsfirmaer, der har haft nogle dygtige danske chauffører, at beholde de chauffører på arbejdspladsen. Og dér vil jeg da først og fremmest sige, at jeg er glad for, at man i Skatteministeriet ser positivt på at få løst de problemer.

Forslaget har faktisk to dele:

For det første ønsker vi en ligestilling mellem offentligt ansatte og privatansatte, når det gælder adgang til at modtage skattefri refusion af udgifter i forbindelse med arbejde fra arbejdsgiveren. De offentligt ansatte får deres udgifter defineret af den offentlige arbejdsplads og får altså pr. automatik skattefrie penge. Hvorimod den privatansatte skal have sine refusioner forelagt for Ligningsrådet til vurdering.

Den urimelige forskelsbehandling ønsker Fremskridtspartiet at fjerne på den måde, at også offentligt ansattes skattefrie refusioner bliver underlagt Ligningsrådets vurdering.

Den anden del drejer sig om privatansattes mulighed for at få lov til at modtage refusion fra arbejdsgiveren af de udgifter, de faktisk har haft i forbindelse med udførelse af deres arbejde som sælgere, langtidsschauffører eller handelsrejsende.

Fremskridtspartiet har efter Ligningsrådets afgørelse fået utrolig mange henvendelser fra chauffører og virksomheder, der slet ikke kan se det rimelige i afgørelsen, og det drejer sig ikke om folk, som begår skattesnyderi eller foretager skattespekulationer eller lignende. Der er derimod tale om almindelige, hårdtarbejdende mennesker, som får deres privatøkonomi ødelagt af Ligningsrådets afgørelse. Det er langturschauffører, handelsrejsende og andre aktive mennesker, som hver eneste dag sørger for at sikre omsætning, fremgang og arbejdspladser i danske virksomheder. Det er disse nøglemedarbejdere, man har straffet helt urimeligt eller i hvert fald vil straffe, når afgørelsen træder i kraft.

Når man er på landevejen, har man mange udgifter, der alene skyldes det faktum, at man er på arbejde, for jo længere tid man er hjemmefra, jo større er behovet for at købe mad, vaske sig selv og sit tøj, telefonere og købe småting, som er nødvendige for arbejdet, og Ligningsrådets afgørelse betyder, at udgifterne til disse ting kun kan fradrages, hvis der foreligger bilagsdokumentation.

Problemet er bare, at i masser af disse tilfælde får man ingen bilag eller dokumentation for, at man har haft den pågældende udgift. Hvis en langturschauffør er på vej ned gennem Europa med gode danske eksportvarer, så får han ingen kvittering, hvis han bruger penge på disse forskellige fornødenheder, f.eks. toiletbesøg eller møntvask, hvor man bare skal komme 5 mark eller et andet beløb i en automat. Dér kommer der ingen kvittering ud.

Og de fleste chauffører kan med misundelse se på, hvordan deres kolleger fra Sverige, Tyskland, Holland eller Norge har et fast beløb til skattefri udbetaling for hver dag, de er undervejs. I Sverige og Holland svarer dette beløb ifølge det, vi har fået oplyst, til ca. 600 kr. pr. dag.

Ud fra en vurdering af, hvad det koster i administration for både medarbejderne, virksomheden og skatteyderne, ville det selvfølgelig være langt det bedste, at vi også i Danmark indførte et fast beløb og stoppede bilagshysteriet, og der skal så være ens og letforståelige regler for de mange forskellige brancher og for de folk, der af en eller anden arbejdsmæssig årsag er på landevejene. Og i betragtning af, hvor fantastisk vigtig en velfungerende transport af varer osv. er for dansk erhvervsliv, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at vi hellere må være lidt for gavmilde end for nidkære og fedtede med de skattefri beløb til dækning af de nævnte små og store udgifter, man har undervejs.

Det er derfor, vi i bemærkningerne taler om en højeste fællesnævner, når Ligningsrådet bliver bedt om at omgøre sin afgørelse, og det kan nås endnu, for hvis vi først lader Ligningsrådets afgørelse få virkning, vil det for alvor koste gode danske arbejdspladser.

Men som sagt forstår jeg, at skatteministeren har set problemet og vil undersøge det nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for fradrag for børne- og ægtefællebidrag til udlandet.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 26/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det forslag, der skal behandles, er fremsat af repræsentanter for Fremskridtspartiet. De foreslår, at det pålægges regeringen i Folketingsåret 1995-96 at fremsætte lovforslag om og tage øvrige nødvendige initiativer til ophævelse af retten til fradrag for børne- og ægtefællebidrag, der betales til børn og ægtefæller, der ikke har ophold i Danmark.

Forslaget begrundes med, at det ligesom med forsørgelseskontrakterne er svært for skattemyndighederne at kontrollere ægtheden af dokumenterne vedrørende børne- og ægtefællebidrag, samt at partiet mener, at der slet ikke skal gives fradrag for børne- og ægtefællebidrag, der sendes ud af landet.

Forslagsstillerne anfører videre, at skattemyndighederne har mærket en stærk stigning i antallet af herboende udlændinge, der har søgt om fradrag for børne- og ægtefællebidrag til børn og ægtefæller i disses hjemlande.

Med hensyn til det kan jeg bemærke, at Told- og Skattestyrelsen gennem Københavns Skatteforvaltning har fået oplyst, at der kun har været få henvendelser, og at de fleste har kunnet afvises, da betingelserne for fradrag for underholdsbidrag ikke har været opfyldt. Fradragsmuligheden er således bl.a. begrænset til kun at gælde bidrag til tidligere ægtefæller og børn i forbindelse med separation og skilsmisse eller til børn født uden for ægteskab.

For så vidt angår ophævelsen af fradragsretten for forsørgelseskontrakter, havde Told- og Skattestyrelsen – modsat fradraget for børne- og ægtefællebidraget til udlandet – i samarbejde med en række kommuner foretaget en undersøgelse af omfanget af fradragsmisbruget, der viste, at misbrug i et omfang, som måtte anses for uholdbart, havde været tilfældet.